

ΕΤΟΣ Α'.

ΓΡΑΦΕΙΑ

17 — Όδός Σολωμού — 17

ΑΡΙΘ. 21

Έν Αθήναις τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1902.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΥΦΛΟΣ

Πόσα δὲν ἐγράφησαν ἀπὸ τῶν παλαιωτάτων χρόνων μέχρι σήμερον — καὶ θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ γράφονται καὶ εἰς τὸ μέλλον — διὰ τὸν μικρὸν θεῖντον ἵππευτον τὸν χαρακτηρισμένον, τοποῦτον σαφῶς ἀπέδωκε διὰ τῶν αἰώνων στίχων του ὃ μέχρις ἄρχαίως τῆς ἀρχαιότητος, ὃ Σαρκελλῆς, τοσοῦτον τὴν δύναμιν του τὴν μεγάλην μὰς παρουσίασεν ὃ Λουκιανὸς εἰς τοὺς ἀθλητάτους καὶ ἀπροσπελάστους, κατὰ τὴν λεπτότητα τῆς σατύρας διαλόγου του τῶν Θεῶν, τοσοῦτον τὸν ἀνύγαγεν εἰς τὰ ὕψη τοῦ ἰδανισμοῦ καὶ τὸν περιέβαλε μὲ ἀγλήν θεῖαν ὃ Βικτωρ Οὐγκώ καὶ

ὄλοι οἱ λοιποὶ μεγάλοι ὕμνηταί του. Πόσοι στίχοι ἀπὸ τοὺς νεωτέρους Ἕλληνας δὲν ἐξεπλήγησαν πρὸς τὸν φανεροφύρον θαύματα εἴτε ὡς ἱκεσίαι, εἴτε ὡς παράπονα, εἴτε ὡς ἀπειλαί, ὡς ἡ γεμάτη ἀπὸ ἔλας σατύρας ὀλίγον χυδαίας, τεικνύτη τοῦ Λασκαράτου! Πόσα δὲν ἤκουσε καὶ δὲν ἀκούει, ἀπὸ τὸν μικρὸν μαθητὴν τοῦ γυμνασίου ποῦ πέρνει ἕνα χαρτὶ καὶ ἐκθέτει τοὺς παλμούς τῆς καρδίας του πρὸς τὴν μικρὰν του Λουκιανὸν μὲ τὴν περὶ τὸν τοῦ σχολείου, ἀπὸ τὸν τροῦ-βαλοῦρον τῆς νυκτός, ὃ ὁποῖος μὲ τὴν κιθάραν του ζῦπνῃ τὴν συναιτίαν τῆς Νεαπόλεως διεκτραγυρῶν τοὺς πόνους του εἰς τὴν εὐμορφὴν μεδίστρούλαν ἢ εἰς κανὲν καλοθερμμένο καὶ δλοστρογγυλο δουλικὸ, παραγωγῆς τῶν Κυκλάδων, καὶ τέλος ἀπὸ τὸν μεσόκοπον συζυγον, ὅστις εἰς τὴν γρίνια τῆς πεθερῆς του ἀναθεματίζει τὴν ὄρα ποῦ ἔβρινε τὸ, "Ερωτα νὰ τὸν δαμάσῃ, ὡς

νά πάρη τήν θυγατέρα της. Καί ὅμως ὁ φοβερός αὐτός θεοὺς δέν τόν μέλει τίποτε φαίνεται ὅτι ἔχει βουλώσῃ τὰ αὐτιά του μέ βαμβάκι καί μένει ἀκαμπτος ἐξακολουθῶν νά ταννύει τό τόξον του, πρὸς πείσμα τοῦ γλύπτου κ. Βρούτου, ὅστις τόν θέλει θραύοντα αὐτό. Καί οὔτε εἶνε ἔλπις νά ἐκλείψῃ αὐτός ὁ ἕτεροθαλής ἀδελφός τοῦ Ἰμμεναίου, ὁ ἀμαρτωλὸς υἱός τῆς ἀμαρτωλῆς Ἀφροδίτης, ἡ μία ἐκ τῶν τεισάρων αἰτιῶν ἐξ ὧν παρήχθησαν τὰ λοιπὰ ὄντα, κατὰ τόν Ἡσίοδον. Ἀλλά θά ὑπάρχῃ ἐφ' ὅσον εἶνε εἰς τόν κόσμον ζωὴ καί θά ἐξακολουθῇ τό ἔργον του τό πλήρες χαρᾶς ἀγνῆς, ἡδονῆς, δακρίων, εὐτυχίας, συμφορῶν, διότι καί αὐτός κατὰ τήν μυθολογίαν, ἀρκετὰ ἐπαθε νυμφευθεῖς τήν Ψυχὴν, ὅ ὃ γάμος του αὐτός εἶνε πλήρης μυθιστορηματικῶν ἐπεισοδίων, δραματικῶν σκηνῶν, ἀπὸ ἐκείνας τῶν ἐπειῶν ἡ φαντασία τῶν ἀρχαίων προγόνων μας, λίαν γόνιμος, ἦτο ἀφειδῆς εἰς παραγωγήν. Καί ἂν θέλει τήν γνώμην μου καίτοι δέν εἶμαι ἐκ τῶν ρομαντικῶν, διότι δέν εἶνε ἡ ἐποχὴ ἄλλως τε, οὔτινες ζητοῦσι τό ἀπειρον, τό τέλειον ἰδανικόν, οὔτινες παθαίνοντες μέ τοὺς ἀστέρας, ἐρωτεύονται τήν σελήνην καί ὑποδουλοῦνται εἰς τόν Ἐρωτα αὐτόν τὸν αἰὼλον ὡς εἰς τήν μεγαλειτέραν θρησκείαν, καί πάντοτε εὐρίσκουν ὅτι μέσα των ὑπάρχει κἄτι κενόν, τό ἐποῖον ἀδυνατοῦν νά πληρώσουν, οὐχ ἤττον νομίζω, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νά ὑπάρχῃ ὀλίγον τό αἰσθημα αὐτό τό ἀγνὸν εἰς τὸν ἀνθρώπον, διὰ νά διαφέρῃ ἀπὸ τὰ λοιπὰ ὀπίσθε καί τετράποδα, τό ὁποῖον ἄλλως τε ἀπαιτεῖ τό ἠθικόν ἐνστικτόν, τό ὁποῖον ἀπαντᾶται εἰς τὸν ἀνθρώπον περισσότερο προηγμένον. Ἀλλά δυστυχῶς σήμερον, μέ ὄλον τὸν ἀνθρωπισμὸν τὸν ὁποῖον ἀγωνιζόμεθα νά ἐπιδείξωμεν ὅτι ἔχομεν, τό αἰσθημα αὐτό ἐκουρευιάσθη ἐκ μέρους μας, καί κατεστρατηγήθη, (διὰ νά μεταχειρισθῶμεν καί μίαν κοινωβουλευτικὴν φράσιν) καί ὁσμηραί κινδυνεύει νά λάβῃ τήν ἀλλην του ὄψιν, καί νά παρουσιάζεται πάντοτε μόνον ὑπ' αὐτήν, τοῦ ἕλικου ἔρωτος. Καί αἰτία τούτου, καθέννας θά τό εἰξεύρη, εἶνε τό γυναικεῖον φύλον, τό ὄνομαζόμενον καί ἀσπενές, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ὁποῖου εὔρον συμφορῶν τήν πολυθείαν, καί πρακτικώτερον πολὺ τῆς μονθείας.

Ἰπάρχουν ὅμως καί ἐξαίρεσεις, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκη κανεῖς τὸν ἀληθῆ ἰδανικόν ἔρωτα, τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν τυφλὴν, ὑποταγὴν καί τὴν μέχρι τρέλλας ἀγάπην. Ἀναμφιβόλως ὑπάρχουν ἄτομα, ἅποια ἐνοοῦν τό αἰσθημα τοῦτο καί τό διατηροῦν ὑψηλὰ, εἰς τὴν θέσιν του, χωρὶς νά τό σπιλόνουν, ἀφίοντα τὴν μίαν ἀγκάλην καί σπεύδοντα νά रिφθοῦν εἰς ἀλλην, ἐλπίζοντα εἰς μίαν ἐπιτυχίαν πάντοτε. Καί ὅταν ὑπάρχουν τοιαῦτα ἐκεῖ βλέπει κανεῖς τὴν δύναμιν τοῦ ἀληθοῦς ἔρωτος, τοῦ θερμοῦ αὐτοῦ αἰσθήματος, τοῦ μεγάλου, τοῦ ἀγρίου, τοῦ μανιακοῦ, τοῦ τυφλοῦ. Εὐρίσκει τότε κανεῖς ἐκεῖ τὴν ἀκατανόητον ἐκείνην ἀγάπην καί ἀφοσίωσιν τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις βλέπει μόνον μέ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς. Καί ἐνταῦθα κρίνομεν καλὸν ἵνα κλείτωμεν τό παρόν μας νά παραθέσωμεν μίαν ὠραιοτάτην ἀλληγορίαν τοῦ Λάφονταίν, ὅστις τόσον εὐφυῶς ἐξηγεῖ τὴν τύφλωσιν τοῦ ἔρωτος καί τὸν συνδεσμὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν τρέλλαν.

Μίαν ἡμέραν, γράφει ὁ Αἴτωπος τῆς Γαλλίας, ἡ Τρέλλα καί ὁ Ἐρως ὅταν ἦσαν παιδιὰ μικρὰ ἀκόμη ἐπαιζάν μαζί, καί εἰς τό παιγνίδι τοῦς ἐφιλονεῖκησαν (ὁ Ἐρως δέν εἶχε τυφλωθῆ ἀκόμη.) Ὁ Ἐρως τότε πρὸς λύσιν τῆς φιλονεικίας ἤθελε νά ὑποβάλουν τὴν διαφωρὰν των εἰς διαιτητικὸν Συμβούλιον ἀπὸ τοῦς Θεοῦς. (βλέπετε ὅτι καί τότε ὑπῆρχον τὰ διάφορα Συμβούλια.) Ἀλλά ἡ Τρέλλα δέν ἔχασε καιρὸν καί καταφέρει ἵνα τόσον φοβερὸν ράπισμα τοῦ Ἐρωτος πού τὸν ἔκανε νά χάσῃ τὴν ὄρασιν του. Ἡ μαμά του τότε ἡ κυρὰ Ἀφροδίτη, σὰν μητέρα καί γυναῖκα πού ἦτο, ἔκαμε τὸν Ὀλυμπον μέ τῆς φωναῖς τῆς ἄνω κάτω, ζητοῦσα ἐκδίκεσιν ὅσον παριστάνουσα μέ τὰ μελανώτερα χρώματα τό μέγεθος τοῦ ἐγκλήματος, τό ὁποῖον ἔγινεν εἰς τό παιδί της, τό ὁποῖον δέν μπορούσε νά κάμῃ δύο βήματα χωρὶς μπαστοῦνι. Ὅλοι οἱ θεοὶ ἐθεροβήθησαν ἀμέσως καί πρὸ πάντων ὁ Ζεὺς, ὁ ὁποῖος ἐνεθυμῆθη καί τὰ ἰδικά του συμφέροντα! Καί τότε ἀπεφασίσθη νά ἐπανερθεθῆ τό αἰκίημα τοῦτο καί τό ἀνώτατον Συμβούλιον συνελθόν καί λαθὼν ὑπ' ὄψιν τό κοινὸν συμφέρον ὡς καί τό τῆς πατρίδος κατεδίκασε τὴν Τρέλλαν ἵνα χρησιμεύῃ πάντοτε ὡς ὀδηγός εἰς τὸν Ἐρωτα τὸν τυφλὸν πλέον. Ὡστε, κ. κ. συνάδελφοι ἐν ἀσχημίσαις ἐλπίζωμεν ὅτι δέν ἀπωλέσθη πᾶσα ἐλπὶς καί δι' ἡμᾶς, καί ὅσον στηριχθῶμεν εἰς τὴν

Μάρκος.

ΤΗ: ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΙ Α. Μ.

Ναί, πιστεψέ το, κόρη μου,
Πῶς ξέρω νά λατρεύω
Καί στὰ γλυκὰ τὰ μάτια σου
Τὸν ἥλιο νά γυρεύω.
Ἄν τὴν καρδιὰ τὴν ἄμοισρ
Εἶχα μιὰ μέρα δώσει,
Σὺ μόνη μέχεις σώσει
Ἄγνωτατη ψυχῇ.

Ἄπὸ μιὰ κόρη μ' ἔσωσες
Πῶχει σ' ἐμένα πήξει
Τοὺς πόθους καί στὴν ἄβυσσο
Ζητοῦσε νά μὲ ρίξῃ.
Ἄπὸ μιὰ κόρη δύσττυχη
Ὅπου γυρεύει νάβρη
Μὲ τὴν καρδιὰ τὴ μαύρη
Νέα θύματα στὴ γῆ.

Ναί, πιστεψέ το, κόρη μου.
Πῶς γιὰ τ' ἀγνά σου κάλλη
Μέσα στὰ στήθη μου ἡ καρδιὰ
Ἀρχίνωσε νά πάλλῃ.
Σὺ φέρνεις τὴν ἀνάστασι,
Τὴ σωτηρία σ' ἐμένα,
Ἐσὺ χρουσῆ, παρθένα,
Μοῦ φέρνεις τὴν ζωὴν.

Μάρκος Μαρκόπουλος.

Ἡ ΚΑΛΛΟΝΗ ΤΕΧΝΗ

Ἡ κόμη.

Ἐν τῶν πρώτων χαρακτηριστικῶν, διὰ τῶν ὁποῖων γυνὴ τις λογίζεται ὠραία εἶναι ἡ κόμη.
Ἡ πρώτη φροντίς τῆς μητρὸς διὰ τὴν καλλογὴν τῆς μικρᾶς τῆς κόρης εἶναι ἡ κόμη.

Ἄλλὰ πόσοι ὅμως μητέρες ἀγνοοῦσαι, ἐνῶ εὐχαριστῶνται νά βλέπωσι τὴν κόμη τῆς μικρᾶς λυτὴν νά πλαισιεῖ τό προσωπάκι της, ὅταν

αὐτὴ κοιμάται, καταστρέφουσι διὰ τούτου τὴν κόμη ταύτης;

Ὅταν λοιπὸν ἡ κόμη φθάσῃ εἰς ἡλικίαν πέντε ἔτων, πρέπει νά κόπτηται ἡ κόμη τῆς, ὡς εἰ ὀδόντες, οὔτινες φύσει ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ πίπτουσι, διὰ νά ἀναφυῶσιν ἕτεροι ἰσχυρότεροι. Ὅταν δ' ἀρχίσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον νά ἀυξάνηται καθ' ἑσπέρας πρέπει νά πλέκεται εἰς πολλὰς καί μικρὰς πλεξίδας. Καί διὰ τὰς μεγαλειτέρας ἐπίσης εἶναι ὠφέλιμον τοῦτο.

Ἡ κόμη πρέπει νά πλύνηται καθ' ἐκάστην καί ἰδίως κατὰ τὴν 7ην ἢ 8ην πρωινὴν ὥραν καί μετὰ τοῦτο νά ἐκτίθηται εἰς τὸν ἥλιον ὅπως ξηρανθῇ ὡς τό ἄπιον ἢ τό μῆλον καί ὅλοι ἐν γένει οἱ καρποὶ λαμβάνουσι τὴν κωλύειν χρῶμα, ὅσω περισσότερο εἶναι ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν ἥλιον, οὕτω καί ἡ κόμη τῶν γυναικῶν ἐκτεθειμένη εἰς τὸν ἥλιον, οὐ μόνον χάνει τό ἀρχικόν της χρῶμα ἀλλὰ καί ζωηρότερον τοῦτο γίνεται. Πρέπει ὅμως ὁ ἥλιος νά μὴ καίῃ πολὺ, διότι τότε καταστρέφει τό χρῶμα τοῦ προσώπου.

Ἡ φυσικὴ διευθέτησις τῆς κόμης εἶναι νά πίπῃ αὐτὴ πρὸς τὰ κάτω εἰς πλεξίδα, ἐνῶ ἡ ἄλλη ἤτις ἰδίως συνηθίζεται εἰς τὰς κυρίας καί μεγάλας δεσποινίδας εἶναι ὄλωσ ἐναντία πρὸς τὴν ἀύξῃσιν αὐτῆς. Ἀλλὰ θά εἶπη τις, ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά γίνῃ κατ' ἄλλον τρόπον, ἀφοῦ ἡ μόδα οὕτως ἀπαιτεῖ δὲν ἀντιλέγω, ἀλλ' ὀπότε ἡ γυνὴ εἶναι ἐν τῷ αἰῶνι της δύναται νά ἀφίνη τὴν κόμη τῆς νά πίπῃ κάτω εἰς πλεξίδα χωρὶς νά κατηγερεθῇ τό παράπαν.

Τὸ κτενίσμα τῆς κόμης πρέπει νά γίνηται διὰ φύκτρας, ἡτις εἰσδύουσα καλῶς μέχρι τοῦ ἔργματος τῆς κεφαλῆς νά κτενίσῃ ὅλην τὴν κόμην. Ὅταν κτενίζεται πρέπει νά κρατῆται πυκνωμένη καί νά βρέχηται διαρκῶς δι' ὕδατος ἐντὸς τοῦ ὁποῖου προηγουμένης διελύθη μικρὰ ποσότης ἀμμωνίας.

Ἡ κόμη κυρίως πρέπει νά πλύνηται διὰ σαπῶνος καθαροῦ καί ὕδατος· ἀλλὰ καί διὰ τοῦ ἀλογοῦ παρασκευάσματος, τό ὁποῖον εἶνε καί εὔνονον καί ἀπλοῦν, αὐτὴ ἀυξάνεται καί ἀποκτᾶ χρῶμα στιλπνόν.

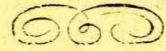
Συνίσταται ἐξ ὕδατος ὀλίγον γλιαροῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἐτέθησαν δύο κοχλιάρια βόρακος, καί μικρὸν τεμάχιον ἀμμωνίας.

έμως ήδυνήθην να υπεργρώσω την 'Αίχά να λά-
βη, και αν έσθθητα όποτε αυτη ήθελε προσίτην.

(Έκ του Γαλλικού.)

Α. Η. Σ.

ΤΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

17.

Ός ποῦ να πάω εις τόν τάφο
για σέν' αγάπη μου, θα γράψω,
κι' άς με ποτίζης σύ φαρμάκι.

Γράψε λοιπόν και ου για μένα,
σκληρό κορίτσι μου, κανένα
έρωτικό σου.... γραμματάκι.

18.

Σάν συνεφιιά στόν οῦρανό,
στό νοῦ μου μαῦρες σκέψεις τρέχουν
άν τα λουλούδια, δροσερά,
κι' αυτά αισθάνονται χαρά,
κι' αυτά την αισιοθιοι άν έχουν.

"Αν είν' αυτό άληθεινό
θέλω να μάθω, τὸ γυρεύω,
να μη σ' άφίνω ν' άκουμπής,
στά άνθη, τόσο π' αγαπής
γιατί, αγάπη μου,.... ζηλεύω.

19.

Νομίζει ότι τραγουδάω
γι' αυτόν ό κόσμος, ό καυμένος,
και τη πικρή του, πὼς ζητάω,
τη δάφνη να στεφανωθῶ.

"Όμως εγώ, γλυκό πουλί μου,
για σένα ψάλλω, ό καυμένος,
και πόθον έχω στη ζωή μου,
έσένα να.... στεφανωθῶ.

Γεώργιος Η. Ψημκάκης

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

— "Ας μ' αγαπή ό επίσκοπος κι' άς με μι-
σοῦν οι διάκoi.

— "Άλλοι σπέρνουν και θερίζουν κι' άλλοι
τρῶν και μακαρίζουν.

— "Όποιος τὸ μοιροῦδ' ῥμηγεύει ή είν' όμοιος
ή κορτεύει.

— "Αδειανά τὰ χέρια σου κακό τὸ ποδιακό
σου.

— "Αν θέλεις να κορρεύς μη γδέρνης.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ.

— Έπίστε ό περιστερών, ό κλωβός τῶν όρ-
νήτων κτλ. άπεπνέουσι δυσάρεστον όσμῆν. Πρό-
άποφυγήν ταύτης ρίψατε εντός του κλωβοῦ, ένε
θα υπάρχει ή κόπρος του περιστερώνος, μικρή
τεμάχια ὕψου άνωθεν δέ όλίγην άμμον. Διά
της μεθόδου ταύτης εὔ μόνον την δυσάρεστον
όσμῆν άποσειγμεν αλλά και ώφέλειαν περιζό-
μεθα εκ του μίγματος τούτου, της κόπρου μετά
του ὕψου και της άμμου καθ' όσον τὸ μίγμα
τούτο εἶνε λίαν χρήσιμον πρὸς κοπρισμόν τῶν
κήπων.

— Μία εξαίρετος μελάνη μαρκαρίσματος
γίνεται δια της εξής διαλύσεως.

Sulfate de magnesie	4 grammes
Eau distillée	4 »
Sucré en Poudre	8 »
Noir de fumée	2 »

Μετά τὸ μαρκαρίσμα άφήσατε την όθόνην
να στεγνώση και μετά την ψύξιν διαβρέξατε
αυτήν δια διαλύσεως εκ Potasse caustique. Ά-
φού δέ στεγνώση εκ νέου, θέσατε αυτήν εντός
καθαροῦ ὕδατος.

— Ὑδρω δυναμωτικόν της κόμης.
200 grammes essence de terebenthine
4 » d' amoniaque
200 » alcool champhré.

ΓΕΛΩΤΕΣ

ΜΙΚΡΟΜΗΥΜΑΤΑ

Λαχείον.

Έν οικογενεία.

Ό πατήρ όργίλωσ πρὸς τὸν μικρόν υἱόν.

— Θα σε τσακίτω στο ξύλο ή ματαπήσ ψέμματα !

Η μαμά πρὸς τὸν μικρόν.

— Βρέ δέν σου εἶπα να μη λές ποτέ ψέμματα ;

Και ό μικρός άπελέττειτα

— Μου εἶπες να μην πῶ κανένος πὼς σᾶς εἶδα
μόνους με τὸν άξιωματικό και κρυφομισούτα.

(Έστάλη ὑπὸ Φριξου.)

Διά τὸν τύπον.

— Εἶνε άληθές ότι ή Βουλή πρόκειται να συζητή-
ση τὸ περι Τύπου νομοσχέδιον ;

— Φαίνεται να εἶνε άληθές, καθ' ότι ή Βουλή έρ-
γάζεσαι πάντοτε δια τὸν Τύπον.

(Έκ τῶν φύλλων.)

ΣΦΙΓΞ ΚΑΙ ΟΙΔΗΜΟΔΕΣ

Λύσεις.

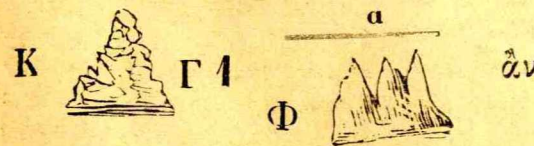
Πι-νά-κιον.

Όρθως άπήνησαν οι εξής. Πυθμῆν εν Άθύσση,
"Αγ. του έαρος, Δαφνοστεφής όγθη, Άδολουσιακή
τεάνης, Ω. Γαλάτεια, Μήλον της έριδος, Α. της έλπι-
δος, Αγγάμπηλη. Θ. εἰμαρμένης, Μυρ. έαρ, Lisadai-
gl', Κ. ὕδρονιφάς, Π. άκτή, Τ. Τουρκουάτος, Αη-
σμον. Καρδία, Νερ. του Γιαλου, Τοξότης καρδιῶν,
Μαράτ, Π. Τζάλμας, Άν. Στρατηγόπουλος, και Κρα-
ίτσιερ.

Βραβεύεται δέ ό Κραίτσιερ.

Προτεινόμενα.

Γριφος.

Εἰς τὸν λύτην δοθήσεται τὸ διγήμα Παῦλ
και Βιργιλία του Βεναρδίνου Σερπιέρου.

Τὰ μικρομηύματα της νέας εκδόσεως φέρουν ά-
ριθμούς εκκαστος τῶν αριθμῶν τούτων αντιπροσωπεύει
αριθμὸν λαχείου δι' εν ὠραῖον ήμεροδείκτην του 1903
και δι' εν σῶμα Διηγημάτων «Από την καταστρο-
φήν.» Η εκκῦθεσις γαλήττειται εις τὸ 25 φυλλάδιον
ό πρώτος επιτυχῶν αριθμὸς θα λάβη τὸν ήμεροδείκτην
ό δέ β'. τὰ διηγήματα.

Επιθυμοῦν ν' ανταλλάξουν ό Βέρδος του Έρωτα
με την Τίτικα, Μαρκέλλα, Έλπίδες, Άρσκαειάδα,
Έλ. Ναυαρχίδα, Αησ. καρδίαν Γυφτοπούλαν, και
Θαλ. αῦραν. Το Σιμόλειον φίλημα με τὸ Θ. εἰμαρμέ-
νης, Β. της λήθης, Άρ. σφυρίκτραν, Μαρκέλλα, Ά-
ποπτ. έλπίδα, Άπ. εὔτυχίαν, Γυφτοπούλαν, Άλάμ-
πραν, Παπᾶν, Άνθ. κάνιστρον, Κραίτσιερ, Μυρ. έαρ
Ν. του Γιαλου, Φυλλίδα, Ροβινσῶνα, Ρ. Δελατούρ,
Ν. Βοναπάρτην, και Φριξον. Η Δαφνοστεφής όγθη με
τὸν Ιπ. του έαρος, Φριξον, Ροβινσῶνα, Παπᾶν, Δρα,
Χ. λιμεκοντόρον, Α. Δελλιέρ, Π. Τζάλμας, Τοξότην
Καρδιῶν, Πυγμαλίωνα και Μυρ. έαρ ή Άδολουσιακή
νεάνης με τὸν Ν. Βοναπάρτην, Άλάμπραν, Ν. του
Γιαλου, Α. καρδίαν, και Σόκιν' ό Όρφευς με την Ε.
Βασιλίσσαν, Π. Τραγιάσκαν, Άρ Σφυρίκτραν και Φιλ.
Τρυγόνα' ό Μυστηριώδης Μάγος με την Α. καρδίαν,
Φιλ. Κρησσαν, Πρ. Βιλελμίνην, Ὑπ. ίέρειαν, Έλλ.
Ναυαρχίδα, Άπολ. εὔτυχίαν, Άγ. του έαρος και Φυλ-
λίδα ή Α. καρδία με τὸν Φριξον, Ν. Βοναπάρτην,
Άλάμπραν και Έλ. Ναυαρχίδα ή Ν. του Γιαλου με
τὸν Ρ. Δελατούρ, Ροβινσῶνα και Άν. Κάνιστρον' ό
Κηπος της Έδου, με την Άρ. σφυρίκτραν, Φ. Κρησ-
σαν, Ὑπατ. ίέρειαν, Άποπτ. έλπίδα, Άστ. πτηγόν'
Θαλ. αῦραν και Άπολ. εὔτυχίαν' ό Εφήμερος έρος
με την Φυλλίδα, Φιλ. Κρησσαν, Άλάμπραν, Γυφτο-
πούλαν, Άπολ. καρδίαν, Άλω και Γαλ. όρμον' ό Φι-
λόμουσος Κρης, με την Φιλ. Κρησσαν, Ὑπατ. ίέρ-
ρειαν, Άπολ. Εὔτυχίαν, Άνθ. κάνιστρον, Ν. του Γι-
αλου ή Π. Βιλελμίνη με τὸν Α. Χ. Τσάγκ, Ιπ. έ-
αρος, Παπᾶν, Κραίτσιερ, Ροβινσῶνα και Ρ. Δελατούρ'
ό Εανθός Βασιλεύς με την Ε. Βασιλίσσαν, Άργουρ.
σφυρίκτραν, Άλω, Άπ. έλπίδα, Άγ. του έαρος, Π.
Βιλελμίνην, Ὑπ. ίέρειαν, Φυλλίδα, Φιλ. Κρησσαν
και Φιλ. Κικνάκι' ό Λάτρης του ὠραίου με την Φιλ
Κρησσαν, Άποπτ. έλπίδα, Φυλλίδα, Β. της λήθης

Ἄ. τοῦ ἔαρος καὶ Ὑ. ἰέρειαν ὁ Κηλλίβουτος Νάρκισ-
σο; μετ' ἡν Φιλ. Κρητταν Ρ.μ. κινδύκι, Ξ. Βασιλιτ-
σαν καὶ Ἀσπερον πιητόν ὁ Π. Τζάλλμας μετ' ἡν Ὑ.
ἰέρειαν, Ἀλάμπραν καὶ Φ. Κοκιάκι ὁ Φρίξος μετ' ἡν
Α. ἰον, Ροδόλφον, Μ. Ἀντέρχ, Γουτοπούλι καὶ Μακ-
κίλλαν τὸ Μυρ. ἔαρ μετ' ἡν Ξ. Βασιλιτταν, Θ.λ.
αἶρον καὶ Τιτίκιν ἡ Π. Τραχιάτικα μετ' ἡν Γ. ὄρμον,
Φιλ. Κρητταν, Ὑπ. ἰέρειαν, Ἄ.η. Ἀπ. Εὐτοχίαν,
Σόκιν, Ἀσπεγ. πιητόν, Ἄλω, Ἑλλ. Νυαρχιδά, Π.
Βιλελμίνην, Lisadaigle καὶ Μυρ. ἔαρ ὁ Νέρων μετ'
τῆν λησμοι. καρδίαν Φιλ. τραγία Χρυσοπορ. Αἰγλήν
Ἀλάμπραν, Ἑλλ. νυαρχιδά καὶ Π. Τραχιάτικα. Ὁ
Κραϊτικὸς μετ' ἡν Φιλ. Κρητταν, Π. Τραχιάτικα,
Εὐτ. Θιητήν Φυλλίδα καὶ Ἀ. ὄκλουτ. νεκιδά. Ὁ Ἐρ-
μῆς μετ' ἡν Τιτίκιν Ἀλάμπρα, Β. τῆς λήθης, Θ. αἶ-
ραν, Ε. Θιητήν, Π. Βιλελμίνην. Πικροδύαν (δι' ὁ-
σων τευχῶν ἐπιθυμεί) καὶ Ξ. Βασιλιτταν ἡ Νέξ Σχη-
νή μετ' ἡν Ἀλάμπραν, Ρ. Δελατορ, Γ. Μακρόπουλοι,
Μ. ἔαρ Π. Τραχιάτικα, Τάτο Τονκουάτον καὶ Φρί-
ξον. Ἡ Β. τῆς λήθης μετ' ἡν Ἄγ. τοῦ ἔαρος Μ. ἔαρ
καὶ Ν. Βουαπάρτην.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Μικρομήνυμα Ἐνταῦθα. Πᾶσα καταδιώξις προέ-
χεται ἐξ ἐτέρου περιοδικῷ οὐδόως δὲ προτιθέμεθα
νὰ ἀντεπεξέλθωμεν κατ' αὐτοῦ διὰ τῶν αὐτῶν ὄπλων
τῶν ὕβρεων καὶ τῶν συκοφαντιῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν εὐ-
γενῶν ὄπλων τῆς ἐλεγκτικῆς καὶ ὠφελίμου ὕλης· θέλο-
μεν συνδρομητὰς ἀγαπῶντας τὴν «φυλλίδα» οὐχὶ ἐκ-
θισθέναι ὡς πράττει τὸ περιοδικὸν ὅπερ γωρίζετε.
— Δα Α. Α. Κέρκυραν. Ἀπαντήσομεν προσεχῶς. —
Ξ. Ἀτίστην Ἀργαλαστήν. Συνδρομή σας ἐλήφθη εὐ-
χαριστοῦμεν· ἐλπίζομεν δὲ εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ καλλι-
τεχνικὰ αἰσθηματὰ σας ὅτι αἱ ἐνεργειαὶ σας θὰ ὑπαρ-
θοῦν τὰς προσδοκίας μας· δεξιόσθε ἐκ τῶν προτέρων
τὰ εὐχαριστήριά μας. — Χ. Λυσάνδρου Ἐνταῦθα.
Εἶχε διαφύγει ὅλως τὴν προσοχήν μας· ἐλυπήθημεν δὲ
σφόδρα μετὰ ταῦτα παρατηρήσαντες τὸ λάθος μας·
συγγνώμην τὰ λοιπὰ παραπονά σας τὰ ὅποια ἐμάθο-
μεν δὲν ἔχονται ὑποστάτως. — Δα Α. Ν. Ἐνταῦθα
τὸ ψευδώνυμον Πάσχουσα καρδίαν ἔχει ἄλλη ὄθεν ἄλ-
λάξτε το. — Γ. Γεωργιανόπουλον Παιραιᾶ. Συνδρομή
σας ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. — Μυρ. ἔαρ. Ἐνταῦθα.
Ἀκταλλήλον τὸ ζήτημα τῆς ἐχεμυθείας ἀπεδείχθη
πλέον ὅτι ἀφορᾷ τοὺς συνδρομητὰς. Ὁ ὄρος τῆς ἄλ-

λαγῆς ψευδωνύμου ἐτέθη τοιοῦτος πρὸς εὐκολίαν τῆς
Διευθύνσεως καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς· ἐκπεύτερον δύνα-
σθε νὰ μίθητε προφορικῶς. — Κραϊτικὸς Ἐνταῦθα
τὰ παράπονα ἐγένοντο καθ' ὅσον δὲ ἀπρητήτατε εἰς
ληφθέντα μικρομήνυματα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Π α ρ α τ ῆ ρ η σ ι ς. Μετὰ μεγάλῃς ἀπορίας
ἀέγων μερικὰ μικρομήνυματα τὰ ὅποια εἶνε γραμ-
μένα εἰς ξένην γλῶτταν. Διὰ τοῦτο; Μήπως οἱ συν-
δρομηταὶ θέλουν ν' ἀρνηθοῦν ὅτι εἶνε Ἑλληγες ἢ Ἑλ-
ληνίδες καὶ ἀπαντοῦν Γαλλιστί; ἐν ἀκούονται εἰς
τὴν εὐγενῆ γλῶτταν τῶν· θέλουν ἴσως νὰ φαι-
νοῦνται εὐγενεῖς! Ληθμονοῦσιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ εἶνε
εὐγενεστετάτη καὶ ὠραισιτάτη τῶν γλωσσῶν καὶ εἰς
προφορὰν καὶ εἰς λέξεις. Διὰ τί θέλετε ν' ἀρνησθε τὴν
καταγωγὴν σας; Καὶ μήπως τὰ γραφόμενα εἶνε ὑ-
μῶν; Ὅχι, τὸ γωρίζω, ἀλλὰ θέλετε ν' ἀπατήσητε καὶ
ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς συνδρομητὰς· ταῦτα τὰ ὀλίγα
περὶ μικρομηνυμάτων. Μετ' ἐπιφυλάξεως Α. Χ.

— Ἐν Ρεθύμῳ εὐρίσκονται μικρομήνυματα παρὰ
τοῦ κ. Ἀ. ὄρεξ Πολένδα ἀντιπροσώπων μας τιμώμενα
λεπτῶν 20. Πρὸς τοῦτοις οἱ βουλούμενοι δύνανται ν'
ἀπευθύνωνται πρὸς αὐτὸν διὰ πᾶσιν σχετικῆν πλη-
ροφορίαν· ἐπίσης ἐν Χανίοις παρὰ τοῦ κ. Δουκούργου
Πωλιοῦδάκη.

— Ἀπὸ τοῦ 25 φύλλου ἡ «φυλλίς» εἰσέρχεται εἰς
τὸ β'. ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της· κατὰ τὸ προσεχές ἔτος
ἡ «φυλλίς» αὐξάνει κατὰ τέσσαρας σελίδας ἐλπίζουσα
ὅτι θὰ ἐκπληρώσῃ ἕνα τῶν κυριωτέρων πόθων τῶν
συνδρομητῶν της. Παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς καθυστε-
ροῦντας τὴν συνδρομὴν τῶν ὅπως ἀποστείλωσιν αὐτήν.

— Μικρομήνυματα ἐν Ἀθήναις πωλοῦνται μόνον
εἰς τὰ γραφεῖά μας. Σολωμοῦ 17.

— Ἐξεδόθη συλλογὴ ποιημάτων ὑπὸ τὸν τίτλον
«Τῆς σκοτεινῆς μου τ' ἄστρα» ὑπὸ τοῦ κ. Μηνᾶ
Τραμπακουλοπούλου, ἐκ γεννητικῆς τυφλοῦ. Τὸ ἔργον
τοῦτο ἐκυσφόρησε φρικώδης ὀδύνη καὶ ἐγκαλούχηται
αἰγλαίσσα στιγμή συμφορᾶς. Συνιστοῦμεν αὐτὸ ἐνθέρ-
μως εἰς τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς μας καὶ συνδρομητριας
μας. τοῦτο μὲν διότι εἶνε ἔργον ἀξίας. τοῦτο δὲ ὅπως
βοηθηθῆ ὁ ἐμπνευσμένος ποιητὴς εἰς ἐκδοσιν ἄλλην. Ἐ-
καστον τεῦχος τιμᾶται Δραχ. 2. Συνδρομηταὶ ἐγγρά-
φονται εἰς τὰ Γραφεῖά μας.